

Udtalelser i samme Retning som de ovenfor refererede Udtalelser fra Mindretallet i Landstinget, og udtalte, at „Mindretallet har i Overensstemmelse med denne Opfattelse i Udvalget stillet Ændringsforslag til Lovforslagets §§ 2, 3, 4 og 6, ligesom Mindretallet i Overensstemmelse med sine Udtalelser ved første Behandling i Udvalget har stillet Forslag om, at kun den, der efter egen Begæring bliver Statsborger i et andet Land, derved skal kunne miste sin danske Indfødsret, samt om, at Lovforslagets § 6, 3die Stykke, ændres i Overensstemmelse med § 5, saaledes at den Kvinde, der ægter en Mand, der paa Ægteskabets Tid har dansk Indfødsret, ikke som efter Lovforslaget vilde blive daarlignere stillet end den Kvinde, der gifter sig med en Mand, der ikke paa Ægteskabets Tid har dansk Indfødsret. Da intet af disse Ændringsforslag imidlertid har fundet Tilslutning i Udvalget, og da Lovforslaget medfører betydningsfulde Forbedringer af de nugældende forældede Regler angaaende gift Kvindes Statsborgerret i Retning af den ovenfor nævnte efter Mindretallets Opfattelse naturlige Ordning af det omhandlede Forhold, har Mindretallet ikke ment at gavne den videre Udvikling af Lovgivningen paa dette Omraade, der tør imødeses, ved at føre sine Ændringsforslag frem til Afstemning paa nærværende Tidspunkt, da det efter Stillingen i Udvalget maa synes sikkert, at de vilde blive forkastet.“

Af Udvalget stillede 3 Ændringsforslag, af hvilke det ene gik ud paa at omredigere § 5 (tidl. § 8) saaledes, at for den, der bor her i Riget, indtræder Tabet af Indfødsret, *saafremt han ved Fødselen har erhvervet dansk Indfødsret, først*, naar han flytter ud af Riget, og samme Ændring foretoges i § 8 (tidl. § 11) med Hensyn til Generhvervelse af Indfødsret for de Kvinders Vedkommende, som har tabt dansk Indfødsret ved at indgaa Ægteskab med en Mand, der ikke har dansk Indfødsret, hvorhos det indsattes, at for Generhvervelse udkræves en derom overfor Indenrigsministeriet fremsat Begæring. Samtlige Ændringsforslag vedtoges, men det for nævnte Mindretal (Heilesen) udtalte dog i Betænkningen sin Betænkkelighed ved to af dem, som Mindretallet dog ikke efter Forhandlingerne i Udvalget mente at burde modsætte sig.

Landstingsudvalget indstillede det af Folketinget vedtagne Lovforslag uforandret til Vedtagelse, hvilket ogsaa skete. Ved eneste Behandling udtalte Udvalgets Ordfører, at de i Folketingsudvalgets Betænkning gjorde Henstillinger angaaende fremtidig Forberedelse af de aarlige Indfødsretsforslag ikke havde „fundet udelt Tilslutning indenfor Landstingsudvalget“, og Ordføreren udtalte sig personlig imod de under Nr. 3 og 4 gjorte Henstillinger.

Loven vedtoges derefter enstemmigt.